

EEN BEELD VAN EEN MAN

Een blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

Vlaamse versie: Walter de Prée

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BEELD VAN EEN MAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** ; Vlaamse versie: Walter de Prée te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames – 6 heren)

ALEX, +/- 60 jaar. Rijke industrieel, heeft zijn bedrijf duur verkocht en op rust. Zogezegd verstrooid.

HELENA, +/- 60 jaar. Verwaande echtgenote die denkt dat ze iets van kunst afweet en vooral dweept met Napoleon.

GEORGE, 55 jaar. Butler. Type Engelse butler. Zeer statige figuur. Spreekt afgemeten

SMIT, 50 jaar. Secretaresse. Oude vrijster. Stijf gekleed.

DICKY, 15 jaar. Tuinjongen. Heet eigenlijk Dirk met roepnaam Dicky. Leuke maar brutale kerel. Deze rol is ook geschikt voor een meisje.

JOSEFIEN, 55 jaar. Enigszins ouderwets gekleed.

JAN, 58 jaar. Type gewone volksman met bakkebaarden.

LOUISE, 45 jaar. Nicht van Helena.

LODEWIJK, 45 jaar. Haar man, steeds vermoeid.

GRETA, +/- 18 jaar. Keukenmeid.

LIA, +/- 18 jaar. Keukenmeid.

KOK, +/- 19 jaar.

Kan eventueel door 4/5 dames en 5/4 heren gespeeld worden door de scènes met de kok en de keukenmeiden te laten vervallen.

DECOR

Het hele stuk speelt zich af in de werkkamer van de echtgenote. Het vertrek heeft weinig meubilair. Enkele gemakkelijke stoelen en een tafeltje. Verder een bureau met stoel (eventueel een tafel met kled). Wel zijn er veel afhingende gedrapeerde gordijnen, zodat het geheel wel een aparte indruk maakt. Rechts in het midden is er een sokkel geplaatst. Dan nog enkele schilderijen en wat ander voorwerpen, omdat de echtgenote kunst verzamelt.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat, zit de echtgenote achter haar bureau. Ze kijkt enkele brieven in en legt ze dan neer. Ze neemt een oude vaas, beeldje of iets dergelijks en houdt dit met gestrekte arm van zich af en bekijkt het kritisch.)

HELENA: Hmm... Niet zo bijzonder voor duizend euro. Ik kan er de waarde ervan niet echt bepalen. Het is omdat het uit de tijd van Napoleon stamt, anders zou ik het nooit gekocht hebben...*(staart voor zich uit, dweperig)* Oh...Napoleon, mijn held. Vandaag nog zal jouw beeld hier bij me staan. *(neemt tafelbel en belt opgewonden. Even later komt George, de butler op)*

GEORGE: *(Met lichte buiging)* U hebt gebeld mevrouw?

HELENA: Ja, George.

GEORGE: U wenst mevrouw?

HELENA: Zoek de brief van het wassenbeeldenmuseum hier eens uit. En lees hem mij dan voor.

GEORGE: *(zoekt even en vindt de brief)* Met uw welnemen mevrouw; *(leest)* Mevrouw, Van Hogevelde: Uw vererende order in grote dank aanvaard. U kunt het beeld de twintigste van deze maand verwachten.

HELENA: En wat is het vandaag George?

GEORGE: De twintigste mevrouw. *(Wacht even)* Als u mij toestaat...*(leest verder)* Het beeld van Napoleon bestaat uit twee delen en is zeer zorgvuldig verpakt, zodat beschadiging praktisch uitgesloten is. We hopen dat de levensechte beeltenis uw goedkeuring zal kunnen wegdragen en dat zij een sieraad zal zijn tussen uw andere kunstschaten.

HELENA: Tot zover George. Zodra het beeld gearriveerd is, moet het hier op de sokkel geplaatst worden, zodat ik me de eerste dagen zal kunnen verlustigen in zijn aanblik. Daarna zal ik het een ereplaats geven in de hall.

GEORGE: Jawel mevrouw *(even stil)*.

HELENA: Is mijn man al op?

GEORGE: Jawel mevrouw. Uw echtgenoot loopt al een hele tijd te zoeken in het park. Neemt u mij niet kwalijk maar ik geloof dat mijnheer weer één van zijn verstrooide buien heeft.

HELENA: Zo, Zo, weer verstrooid. In vertrouwen gesproken George vind jij ook niet dat die verstrooidheid van mijn man het laatste jaar is toegenomen? Ik kan hem met goed fatsoen nergens meer naar toe nemen. Toen we laatst samen naar een tentoonstelling gingen, was ik hem voortdurend kwijt. Hij liep notabene, steeds maar achter een knappe blondine aan. Nu ja, ik begrijp het wel, hij was natuurlijk van gedacht dat ik het was.

GEORGE: *(droog)* Met uw welnemen mevrouw, dan was uw echtgenoot wel zéér verstrooid. Wenst mevrouw verder nog iets?

HELENA: O ja, George. Hoe gaat het met de nieuwe tuinjongen? Heb je hem al wat manieren kunnen bijbrengen?

GEORGE: Ik doe mijn best mevrouw.

HELENA: Die taal van hem is beneden alle peil! Stel je voor! Wat een vocabulaire! Het is van "Kei neig, kei vet, Holy shit, vette shit en de nodige verdomme's". Abominabel is het! Als ik in de tuin ben hoor ik niets anders! Probeer hem dat zo spoedig mogelijk af te leren George!

GEORGE: Zeker mevrouw maar dat probeer ik nu al drie maanden, en het is verdomme moeilijk.

HELENA: George! Voed jij die jongen op...of hij jou.

GEORGE: Mijn excuses mevrouw. Het viel zo uit mijn mond.

ALEX: *(die ondertussen is opgekomen)* Wat is uit uw mond gevallen? Je gebit? Kan ik daar ook meteen naar gaan zoeken. Ik zoek al heel de morgen naar mijn schoenen. Deze zet ik 's avonds altijd voor de deur en vanmorgen waren ze weg. 't Ja, 't ja, 't tja, zo maar ineens weg...Heb jij ze gezien huisknecht?

HELENA: Alex! George is geen huisknecht, maar een butler.

GEORGE: Neemt u mij niet kwalijk, mijnheer...u hebt uw schoenen aan.

ALEX: *(gaat zitten, kijkt verbaasd naar zijn voeten)* 't Ja, 't ja, 't tja, nu je het zegt. Maar dan heb ik ze natuurlijk ook in bed aangehad. 't Ja, 't ja, 'tja,...nu begrijp ik waarom ik gisteren mijn sokken niet uit kon krijgen. 't Ja, 't ja, 't tja, wil jij even mijn schoenen poetsen Leentje? Ze zitten nu natuurlijk onder de modder.

HELENA: *(geïrriteerd)* Alex toch! Vroeger, toen ik een jong meisje was, toen heette ik Leentje. Nu is het Helena, weet je nog.

ALEX: *(kijkt haar afwezig aan)* Toen jij nog een jong meisje was. 't Ja, 't ja, 'tja. Dat is lang geleden...dat is héél lang geleden.

HELENA: Alex, lieve schat, ga naar je kamer. George komt je direct helpen met je om te kleden.

ALEX: 't Ja, 't ja, ik ga al *(gaat mompelend af)* Eerst mijn schoenen zoeken... *(af)*

HELENA: George, ga even langs de bibliotheek en vraag of juffrouw Smit naar hier wil komen met mijn correspondentie.

GEORGE: Jawel mevrouw *(wil statig af, dan komt Dicky de tuinjongen binnenstormen)*.

DICKY: George...George...waar zit je?...Och shit, ben jij hier?

HELENA: Foei jongen! Ken jij nu nog geen manieren? En heeft George je niet verboden om zomaar mijn werkkamer binnen te vallen?!

DICKY: Da's zeker madame. Georges heeft mij al een heleboel geleerd. Is het niet George? *(George haalt mistroostig zijn schouders op)*

HELENA: Wat allemaal, jongeman?

DICKY: Wel heu...*(veegt zijn neus af aan zijn mouw)* dat ik een zakdoek moet gebruiken. Dat ik met propere handen aan tafel moet komen. Dat ik niet mag smakken tijdens het eten. Maar dat heb ik van mijn vader, die doet dat ook! En...heu...George zegt altijd dat ik eerst moet kloppen vooraleer ik ergens binnen wil en dat ik netter moet praten.

HELENA: En onthoud je dat nu allemaal goed, jongen?

DICKY: *(onverschillig)* Och mens...ik probeer dat wel, maar 't is verdomme moeilijk.

GEORGE: *(nadrukkelijk)* De Bruyn!

DICKY: *(kijkt George aan)* Och ja! *(geaffecteerd praten)* Met uw welnemen...het is verdomme moeilijk.

HELENA: *(licht geamuseerd)* Probeer dan maar alles goed te onthouden wat George je leert. Misschien word jij dan later ook zo een butler als hij. Ga nu maar snel terug aan het werk.

DICKY: *(tikt zijn pet aan)* Jawel madame. Maar een butler worden....? Mij niet gezien zenne. Dan word ik net zoals hij. Het lijkt wel of hij een strijkplank heeft ingeslikt. *(slaat bij het buitengaan in de maag van George, zodat deze bijna dubbel slaat)*

GEORGE: Ik zal uw secretaresse voor u halen mevrouw. *(af)*

(Helena staat op. Loopt keurend en neuriënd om de sokkel. Dan komt juffrouw Smit binnen met brieven in de hand).

SMIT: Goedemorgen mevrouw.

HELENA: Goedemorgen juffrouw Smit, gaat u zitten. Hebt u mijn post reeds doorgenomen.

SMIT: Zeker, mevrouw.

HELENA: En? Zijn er meer kandidaten voor onze advertentie? *(neemt krant)*

SMIT: Nee, mevrouw. Slechts twee kandidaten komen hier straks solliciteren.

HELENA: Dat begrijp ik niet. De advertentie was toch aantrekkelijk genoeg. *(leest uit de krant)* Gevraagd op klein landgoed te Brasschaat. Twee personen als huisbewaarders. Tevens voor tuin en keukenwerk. Liefst echtpaar. Goed salaris en geregelde vrije dagen met behoud van loon. Enfin...het is te hopen dat ze geschikt zijn. Alleen had ik liever wat meer keuze gehad.

SMIT: Zal ik de correspondentie zelf verder afhandelen mevrouw?

HELENA: Ja, goed juffrouw Smit. Eh...zoals u weet...eh...straks komt mijn Napoleon!

SMIT: *(eerst verbaasd)* Uw Napoleon...? O ja, natuurlijk, het beeld.

HELENA: Wat zal mijn nicht Louise jaloers zijn! Zij had het ook graag gewild. Maar ik ben haar voor geweest!

SMIT: O ja? En heeft mevrouw al besloten waar ze het beeld wil plaatsen.

HELENA: Voorlopig wil ik het daar op de sokkel. Daarna wordt het in de hall geplaatst. Dat zal de entree versieren.

SMIT: Het zal wel prachtig zijn!

HELENA: Prachtig...! Het is levensecht. U weet wel, in die fiere houding! *(vertrouwelijk giechelend)* Ik ben er gewoon verliefd op. *(staat op, weer in de plooi)* Zo...ik laat u nu alleen juffrouw Smit. Ik ga mij even oprispen en omkleden, want ik moet straks nog uit. *(af)*.

SMIT: Verliefd op een beeld. *(zoekt brieven bij elkaar. Dan komt George onhoorbaar binnen en gaat tot vlak achter Smit)*

GEORGE: Zal ik u een kop koffie serveren Smit.

SMIT: *(schrikt)* Ooooh...George, wat laat je mij schrikken!...Koffie, zei je?... Ja, ik wil graag koffie. Breng het straks maar naar de bibliotheek. George *blijft haar aankijken*) Wilde je nog iets vragen George?

GEORGE: Ja...eh...ja Smit. U ziet er heel charmant uit vandaag.

SMIT: Ik?! (*kijkt langs haar jurk*) Maar die jurk droeg ik gisteren en eergisteren ook al.

GEORGE: (*verlegen*) Dat weet ik wel Smit. Maar...Gisteren en de dag ervoor zag er u ook charmant uit. Ik had alleen geen gelegenheid het u te zeggen.

SMIT: (*geveleid*) O! Dank je, Georges. Op mijn leeftijd krijg je niet veel complimentjes meer.

GEORGE: (*wat dichterbij*) U ziet er anders nog zeer jeugdig uit.

SMIT: Je vleit me George (*giechelt*) Ik zou er bijna van gaan blozen.

GEORGE: (*neemt haar hand vast. Dicky komt zachtjes binnen en ziet hen hand in hand. Doet gauw zijn pet voor zijn ogen*). Ik vind u erg charmant, Smit. Zouden we niet eens een keertje uit kunnen gaan?

SMIT: (*verlegen*) O, George je overvalt me zo ineens. Mag ik er even over nadenken?

GEORGE: (*teleurgesteld*): Oh.

SMIT: Zeg...heb je me daarom de laatste tijd zo verwend met lekkere hapjes en extra kopjes koffie?

GEORGE: (*knikt bescheiden*) Toen u twee jaar geleden hier kwam, dacht ik: dat is ze. U hebt toen reeds mijn hart veroverd, Smit. Vergeef me dat ik mijn gevoelens al zo gauw bloot moet leggen.

DICKY: (*terzijde*) Ooooh...en ik mag van mijn moeder nog geen bloot zien!

SMIT: (*beide staan nog hand in hand*) O...George...ik krijg er gewoon een brok van in mijn keel.

DICKY: (*terzijde*) Toe maar...seffens verslikt ze zich nog ook.

GEORGE: Ik hoop het van harte, Smit, dat u mijn gevoelens zult beantwoorden en...

DICKY: (*pet nog steeds voor de ogen*) Zijn jullie nu eindelijk klaar...?

GEORGE: (*geschrokken*) De Bruyn...wat doe jij hier!

DICKY: Mijn moeder zegt altijd: je mag niet blijven kijken, als oude mensen staan te vrijen.

SMIT: Foei Dicky...wat een taal. We vrijden niet. Wat denk je wel?!

DICKY: (*brutaal lachend*) Wel...een beetje handje vrijen toch wel.

GEORGE: (*streng*) Verdwijnt onmiddellijk De Bruyn en ga aan het werk.

DICKY: Ik ben niet zot! Telkens als ik alles bij elkaar geharkt heb loopt de ouwe er overal doorheen.

GEORGE: Ouwe! Het is nog steeds mijnheer voor u!

DICKY: (*onverschillig*) Goed dan, de mijnheer. Maar ik heb hem gezegd dat hij zijn eigen shit kon bijeen harken en dat hij daarna nog even de rozen kon snoeien. Vond hij blijkbaar nog kei vet ook. En het is gezond voor hem. Neem nu zijn vrouw. Die zit de hele dag haar oude beeldjes en de andere oude rommel te bekijken.

SMIT: (*zeer verontwaardigd*) Oude rommel...? Dat zijn kunststukken, begrijp je dat dan niet!

DICKY: Nee. Mijn moeder zei altijd: dat oude spul dat ze vroeger in de vuilbak smeten, dat wordt nu weer opgezocht en duur verkocht. Hoe meer deuken erin zitten hoe duurder. Mij niet gezien hoor. Ik had nog liever een jonge hond. (*onschuldig*) Ze zijn hier verdomme gek, wat vind jij ervan George?

GEORGE: (*dreigend*) De Bruyn...geen woord meer.

DICKY: En onlangs zei je zelf nog...

GEORGE: (*uit zijn normale doen*) Voor de laatste keer...verdwijnt!

DICKY: (*sussend*) Ik ga al hoor. Dan kan je Smit haar andere hand ook even opvrijen.
(*fluitend af*)

SMIT: (*gegeneerd*) Verschrikkelijk is het. Zo een brutale aap. Die jongen is niet op te voeden. Ik heb medelijden met jou, George. Dat jij zo'n lummel nog wat moet leren.

GEORGE: (*neemt haar andere hand*) Laat dat maar aan mij over, Smit. Ik bied u mijn excuses aan voor zijn brutaliteit.

SMIT: Verschrikkelijk. Vrijen noemt hij dat.

GEORGE: Handje vrijen, zei hij...óóóóóh (*laat haar hand los*) Hoe komt die jongen er op.

SMIT: Ik moet nu onmiddellijk aan het werk. (*neemt brieven*)

GEORGE: (*weer de statige butler*) Uw koffie zal zo meteen geserveerd worden in de bibliotheek.

DICKY: (*hoofd van achter het gordijn*) Serveer mijn koffie maar in de tuin George. (*vlug af*)

GEORGE: (*uit zijn rol*) Wel verd...(slikt zijn woorden in) Pardon Smit. (*buigt en laat haar voorgaan; Statig achter haar af*)

DICKY: (*voorzichtig op*) Zijn dat oude zemelaars! (*kijkt rond, loopt naar de sokkel. Vol bewondering*) Holy shit...Jij krijgt een mooie plaats Napoleon. (*denkt even na en grinnikt*) Al goed dat je maar een beeld bent, anders had je beter op Sint Helena kunnen blijven. (*denkt na en al lachend*) Da's verdomme nog juist ook. Je zit er al, want ons madame heet ook Helena. Man...jij gaat wat meemaken. Al die oude wijven komen naar je kijken. Wacht eens even (*gaat al fluitend naar het bureau, neemt de krant, vouwt er een steek van en zet het op zijn hoofd. Steekt hand achter zijn blouse en gaat op de sokkel staan. Er wordt luid gebeld. Hij schrikt en duikt achter het bureau weg*)

GEORGE: (*op en gevolgd door Jan Van Klaveren. George met buiging*) Wilt u hier maar plaats nemen.

JAN: Graag, want het was een serieuze wandeling.

GEORGE: (*houdt hand op*) Mag ik uw kaartje alstublieft?

JAN: (*stomverbaasd*) Mijn kaartje...? Moet je dan een kaartje kopen vooraleer je hier binnen mag?

GEORGE: Met uw welnemen, een kaartje met uw naam. Anders kan ik u niet aandienen bij mevrouw Van Hogevelde.

JAN: Ooh...met mijn naam. Zeg maar dat Jan Van Klaveren er is.

GEORGE: Juist. Hebt u referenties?

JAN: Referenties...? Man...Ik kom gewoon voor de advertentie. (*haalt krant tevoorschijn*) Hier...gevraagd op klein landgoed twee personen als huisbewaarders enzovoort.

GEORGE: (*nu minder onderdanig*) Zo...dus personeel. Dan zal ik mevrouw verwittigen

van uw komst. Ze zal u denkelijk over een half uur wel te woord willen staan. Ze is nu bezig met haar koffie. (af)

JAN: Wat moet ik dan doen in een half uur?! (kijkt eens om zich heen)

DICKY: (voorzichtig met zijn hoofd boven het bureau) Hééééé...Psssst... Is hij weg?

JAN: (verwonderd) Wie is weg?

DICKY: (komt verder tevoorschijn) De butler...George. Tja...ik mag hier eigenlijk niet komen, ziet u.

JAN: Wat doe je dan hier, kleine?

DICKY: Kleine...kleine. Ik ben al zestien zenne. Zeg...kom jij hier ook werken?

JAN: Dat weet ik nog niet. Als ze mij hier willen hebben, dan wel. Werk jij hier ook?

DICKY: Oooh, al drie maanden. Een rot job hoor!

JAN: (licht geamuseerd) Zozo... en waarom dan wel?

DICKY: Wel, ziet u. Ik ben de tuinjongen. Ik moet de hele dag harken. En als dan alles proper bij elkaar ligt, komt die oude eraan en loopt hij alles weer uit elkaar.

JAN: Die oude?

DICKY: Ja, de grote baas. Die is een beetje eh...(denkt even na) wel...een beetje niet goed. Verstrooid noemen ze dat hier. (vertrouwelijk naast Jan) Mijn moeder zegt: dat hij een slag van de molen heeft gekregen. Die vent loopt heel de dag te zoeken, zie je, hij is altijd iets kwijt.

JAN: Dat is erg genoeg.

DICKY: Zo erg is het nu ook weer niet. Hij is ook wel eens gewoon. Het ergste heeft hij het als zijn vrouw in de buurt is.

JAN: (nieuwsgierig) Is dat dan zo'n raar mens?

DICKY: Die...? Die is nog zotter dan de oude. Die spaart oude rommel. Moet je de grote zaal boven zien. Staat vol troep. En vandaag komt Napoleon.

JAN: Napoleon...? Die vent is toch allang dood?

DICKY: Dat weet ik ook wel. Maar ze hebben er een beeld van laten maken. Komt hier te staan. (wijst naar sokkel) Als het zo'n levensgroot beeld is vind ik het wel kei cool. Hoe heet jij nu ook alweer?

JAN: Ik heet Van Klaveren. Maar je mag gewoon Jan zeggen hoor.

DICKY: (eigenwijs) We worden door George altijd bij onze achternaam genoemd. Zelf tegen de secretaresse zegt hij Smit. (imiteer, buigt) Zal ik uw koffie maar in de bibliotheek serveren Smit? Ja, hij vrijt ook een beetje met Smit. Een koppel bezemstelen bijeen. En hij moet mij netjes leren praten. Ik krijg het er op mijn zenuwen van.

JAN: Je bent nooit te oud om te leren hé.

DICKY: (onverstoorbaar) Ik mag geeneens kei vet, neig, cool, shit of verdomme zeggen. Mijn moeder zegt dat het zuiver Nederlands is. (nu wordt er gebeld) Er komt nog meer bezoek. (er wordt weer gebeld) Verdomme, die George zit natuurlijk bij Smit koffie te drinken en euh...enzovoort. Ik zal zelf we even opendoen.

JAN: Man...man...man...ik ben al aardig op de hoogte. (kijkt op zijn horloge) Nog

minstens twintig minuten.

DICKY: *(op gevolgd door Josefien Van Staveren)* Wilt u hier plaats nemen?

JOSEFIEN: Graag? Want ik ben doodop. Het was een heel eind wandelen van de bushalte naar hier.

DICKY: Mag ik uw kaartje alstublieft?

JOSEFIEN: Mijn kaartje? Moet je hier ook nog entree betalen?

DICKY: *(doet George na)* Met uw welnemen, een kaartje met uw naam erop anders kan ik u niet aandienen bij mevrouw van Hogevelde.

JOSEFIEN: Ik heet Josefien Van Staveren.

DICKY: *(tegen Jan)* Ik doe het goed hé? Wat vroeg George alweer? *(tegen Josefien)* O ja, Hebt u heu...referenties.

JAN: *(lacht terzijde)* Hij bedoelt referenties.

JOSEFIEN: Referenties...nééé...! Alleen maar een gazet met die advertentie. *(leest)* Gevraagd op klein landgoed: een man en een vrouw als huisbewaarders, liefst echtpaar, enzovoort.

DICKY: O...zo. Gewoon personeel dus. Ik zal Georges gaan zeggen dat u er bent. Dan komt hij wel binnen een half uur, want hij zit aan de koffie. *(af)*

(Josefien gaat onwennig zitten en kijkt om zich heen. Ziet dan Jan, gaat iets voorover zitten om beter te zien. Als Jan opkijkt kijkt ze vlug voor zich uit en frommelt aan haar tasje. Jan kijkt onderzoekend naar Josefien. Dit enkele keren herhalen tot ze elkaar rechtstreeks aankijken. Dit moet goed uitgespeeld worden)

JAN: *(verwonderd vragend)* Josefien...?

JOSEFIEN: *(idem)* Jan...?

JAN: Hoe kom jij hier?

JOSEFIEN: Gewoon...met de bus.

JAN: Ja...dat begrijp ik ook wel. Kom jij ook voor die advertentie?

JOSEFIEN: Ja...en jij?

JAN: Man...man...man... Josefien Van Staveren, dat ik je hier nu terug moet zien. Wat is dat lang geleden, dat we met ons kraampje naast elkaar op de markt stonden.

JOSEFIEN: En dat jij me altijd dwarsboomde. Dat ben ik nog niet vergeten.

JAN: Nog steeds niet...? Dat is al zeker dertig jaar geleden! *(nieuwsgierig)* Heb jij jou groentewinkel niet meer?

JOSEFIEN: Nee, het was niets meer waard. Al die grote supermarkten, hebben mij de das omgedaan. Ik kreeg geen kat meer in de winkel. Ik kon er niet meer van leven. En jou zaak?

JAN: Juist hetzelfde. Ik ben jaren geleden naar een dorp vertrokken. Maar daar begonnen ze ook allemaal in het groot. Kleine zelfstandigen kunnen tegenwoordig niet meer mee. Ik heb de boel dan ook maar gesloten.

JOSEFIEN: *(peinzend)* Het was anders wel een mooie tijd hé Jan. Vooral die dagen dat we voor onze ouders op de markt stonden in de Hollandse Klinge. Twintig jaar was ik en dan stonden we als gekken tegen elkaar op te roepen. Weet je nog? Maar jij moest er altijd over gaan.

JAN: (*grinnikt*) Weet je nog dat ik de appels nooit uit elkaar kon houden?

JOSEFIEN: Je wist niet eens wat een renet of een bellefleur was.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze